

Υπόθεση C-442/19

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

12 Ιουνίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

7 Ιουνίου 2019

Ενάγων:

Stichting Brein

Εναγόμενη:

News-Service Europe BV

Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης

Αίτηση αναιρέσεως σχετικά με την ευθύνη της News-Service Europe BV (στο εξής: NSE), πρώην φορέα παροχής υπηρεσιών Usenet, για τη διανομή προστατευόμενων έργων μέσω του Usenet χωρίς την άδεια των δικαιούχων, των οποίων τα συμφέροντα εκπροσωπεί το Stichting Brein.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Ερμηνεία της έννοιας της παρουσιάσεως στο κοινό κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, στο πλαίσιο πλατφόρμας με την οποία οι χρήστες μπορούν να εντοπίσουν και να τηλεφορτώσουν προστατευμένα έργα μέσω επισκόπησης των ομάδων συζητήσεων και/ή ενός ενιαίου αναγνωριστικού μηνύματος, καθώς και της σχέσεως μεταξύ του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK και του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK. Άρθρο 267 ΣΛΕΕ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Προβαίνει ο φορέας εκμεταλλεύσεως πλατφόρμας υπηρεσιών Usenet (όπως ήταν η NSE), υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται στις σκέψεις [1 έως 7] και [16] της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, σε παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10, στο εξής: οδηγία 2001/29/EK);

2. Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική (και, επομένως, υφίσταται παρουσίαση στο κοινό):

Εμποδίζει η διαπίστωση ότι ο φορέας εκμεταλλεύσεως πλατφόρμας υπηρεσιών Usenet έχει προβεί σε παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK την εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (ΕΕ 2000, L 178, σ. 1, στο εξής: οδηγία 2000/31/EK);

3. Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα είναι αρνητική (και, επομένως, είναι κατ' αρχήν εφαρμοστέα η απαλλαγή από την ευθύνη που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK):

Ασκεί ο φορέας εκμεταλλεύσεως πλατφόρμας υπηρεσιών Usenet, ο οποίος προσφέρει υπηρεσίες όπως οι περιγραφόμενες στις σκέψεις [1 έως 7] και [16] της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, ενεργό ρόλο ο οποίος αποκλείει με άλλον τρόπο την εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK;

4. Είναι δυνατόν να εκδοθεί σε βάρος του φορέα εκμεταλλεύσεως πλατφόρμας υπηρεσιών Usenet, ο οποίος προβαίνει σε παρουσίαση στο κοινό και μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK, διαταγή άρσεως της παραβάσεως ή διαταγή με περιεχόμενο ευρύτερο από τις δυνατότητες που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, ή μήπως κάτι τέτοιο αντίκειται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Αιτιολογική σκέψη 27 και άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001/29, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας

Άρθρο 14, παράγραφοι 1 και 3, και άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου

2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο)

Άρθρο 17, παράγραφος 1 και 3, της οδηγίας (ΕΕ) 2019/790, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ

Παρατιθέμενη νομολογία της Ένωσης

Απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764

Απόφαση της 23ης Μαρτίου 2010, Google France και Google, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-236/08 έως C-238/08, EU:C:2010:159

Απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ., C-324/09, EU:C:2011:474

Απόφαση της 31ης Μαΐου 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379

Απόφαση της 26ης Απριλίου 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300

Απόφαση της 14ης Ιουνίου 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456

Απόφαση της 7ης Αυγούστου 2018, SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639

Παρατιθέμενες εθνικές διατάξεις

Άρθρο 6:196c, παράγραφοι 1, 4 και 5 του Burgerlijk Wetboek (Αστικού Κώδικα, στο εξής: BW)

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 1 Το Stichting Brein έχει ως σκοπό, σύμφωνα με το καταστατικό του, την καταπολέμηση της παράνομης εκμεταλλεύσεως φορέων δεδομένων και δεδομένων, καθώς και τη διαφύλαξη των συμφερόντων των κατόχων δικαιωμάτων επί δεδομένων και των δικαιούχων εκμεταλλεύσεως.
- 2 Η NSE εκμεταλλευόταν πλατφόρμα υπηρεσιών Usenet. Σύμφωνα με την απόφαση του Rechtbank Amsterdam (περιφερειακό δικαστήριο του Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) στη διαδικασία αυτή, η NSE έπαυσε να ασκεί δραστηριότητα ως φορέας παροχής υπηρεσιών Usenet.
- 3 Το Usenet υπάρχει ήδη από το 1979 και αποτελεί μέρος του Διαδικτύου. Πρόκειται για μια παγκόσμια πλατφόρμα ανταλλαγής ειδήσεων. Το Usenet

αποτελείται από μια σειρά ομάδων συζητήσεων (newsgroups), ιεραρχικά ταξινομημένων ανά θέμα. Οι χρήστες είναι επίσης σε θέση να δημιουργήσουν οι ίδιοι νέες ομάδες συζητήσεων. Μπορούν να αναρτήσουν (φορτώσουν ή δημοσιεύσουν) μηνύματα σε μια ομάδα συζητήσεων την οποία επιλέγουν οι ίδιοι. Η κεφαλίδα (header) ενός αναρτημένου μηνύματος περιλαμβάνεται στην επισκόπηση (overview) της ομάδας συζητήσεων, προκειμένου οι άλλοι χρήστες να μπορούν να το εντοπίσουν στην ομάδα συζητήσεων. Τα μηνύματα έχουν επίσης ενιαίο αναγνωριστικό μηνύματος, το οποίο δημιουργείται αυτόματα κατά την ανάρτηση μηνύματος από χρήστη. Η πρόσβαση στα μηνύματα είναι επίσης δυνατή κάνοντας χρήση του εν λόγω αναγνωριστικού μηνύματος. Κατά συνέπεια, οι χρήστες του Usenet μπορούν να έχουν πρόσβαση σε μηνύματα επιλέγοντας ένα μήνυμα στην επισκόπηση της ομάδας συζητήσεων ή χρησιμοποιώντας απευθείας το μοναδικό αναγνωριστικό μηνύματος. Αν το επιθυμούν, μπορούν να τηλεφορτώσουν τα μηνύματα που εντοπίζουν.

- 4 Το Usenet υποστηρίζεται από μεγάλο αριθμό φορέων παροχής υπηρεσιών. Όταν ένας χρήστης συγκεκριμένου φορέα παροχής υπηρεσιών Usenet αναρτά ένα μήνυμα, αυτό κοινοποιείται άπαξ σε όλους τους υπολοίπους φορείς παροχής υπηρεσιών Usenet. Η διαδικασία αυτή καλείται συγχρονισμός ή ομότιμη ανταλλαγή. Οι φορείς παροχής υπηρεσιών Usenet αποθηκεύουν στους εξυπηρετητές τους τα μηνύματα που λαμβάνουν από τους χρήστες τους, αλλά και τα μηνύματα που λαμβάνουν μέσω συγχρονισμού από άλλους παρόχους υπηρεσιών Usenet. Τα παλαιότερα μηνύματα διαγράφονται αυτόματα προκειμένου να δημιουργηθεί χώρος αποθήκευσεως των νέων μηνυμάτων. Η περίοδος αποθήκευσεως καλείται χρόνος διατηρήσεως. Τον Μάιο του 2011, η NSE είχε χρόνο διατηρήσεως 400 ημερών. Χάρη στον συγχρονισμό ή την ομότιμη ανταλλαγή, η προσφορά περιεχομένου είναι κατά κανόνα η ίδια για όλους τους φορείς παροχής υπηρεσιών Usenet. Οι ενδεχόμενες διαφορές οφείλονται σε διαφορετικούς χρόνους διατηρήσεως (και, σε ορισμένες περιπτώσεις, σε βλάβες ή διαδικασίες κοινοποιήσεως και αφαιρέσεως περιεχομένου, στο εξής: Διαδικασία NTD).
- 5 Το Usenet χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, για διανομή μηνυμάτων που περιέχουν οπτικό ή ηχητικό υλικό ή λογισμικό. Για τον σκοπό αυτό, ένα δυαδικό αρχείο (που περιέχει, παραδείγματος χάρη, κινηματογραφική ταινία, μουσικό κομμάτι ή παιχνίδι) διαιρείται μέσω λογισμικού στον υπολογιστή του χρήστη σε πολλά αλφαριθμητικά μηνύματα, κρυπτογραφείται και, στη συνέχεια, αποστέλλεται στο Usenet. Τα μηνύματα που προκύπτουν από την κρυπτογράφηση και την κατάτμηση ενός δυαδικού αρχείου ονομάζονται binaries. Αυτά τα binaries μπορούν να συγκεντρωθούν από άλλους χρήστες και στη συνέχεια να συνενωθούν με λογισμικό και να αποκωδικοποιηθούν, ούτως ώστε να επανέλθουν στο αρχικό δυαδικό αρχείο. Το προς τούτο απαραίτητο λογισμικό διατίθεται δωρεάν στο Διαδίκτυο. Δεν αναπτύσσεται, δεν προσφέρεται ούτε παραδίδεται από την NSE. Υπάρχουν διάφορες μηχανές αναζήτησεως και εφαρμογές λογισμικού που επιτρέπουν σε έναν χρήστη (χρησιμοποιώντας το αναγνωριστικό μηνύματος) να ανεύρει τη μουσική ή την ταινία της επιλογής του στο Usenet.

- 6 Πελάτες της NSE ήταν, μεταξύ άλλων, οι φορείς παροχής υπηρεσιών διαδικτύου που παρείχαν πρόσβαση στο Usenet μέσω του προσφερόμενου από αυτούς καταναλωτικού πακέτου. Πελάτης μπορούσε να είναι ακόμη και ο λεγόμενος μεταπωλητής που παρείχε συνδρομητικές υπηρεσίες σε καταναλωτές, οι οποίες διασφάλιζαν άμεση πρόσβαση στους εξυπηρετητές της NSE. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, ο καταναλωτής είχε δυνατότητα λήψεως περιεχομένου από τους διακομιστές της NSE. Η NSE δεν διατηρούσε άμεσες συναλλακτικές σχέσεις με τους καταναλωτές.
- 7 Η NSE κίνησε διαδικασία NTD (notice-and-takedown procedure) σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή μετά τις 6 Απριλίου 2009. Σε μια δεδομένη χρονική στιγμή πριν από τις 24 Μαΐου 2011, η NSE κίνησε επίσης διαδικασία ταχείας παρακολουθήσεως (fast track): Η διαδικασία αυτή παρέχει σε ορισμένα μέρη το δικαίωμα να απομακρύνουν το παράνομο περιεχόμενο απευθείας (δηλαδή χωρίς τη συμμετοχή της NSE) από τους εξυπηρετητές της NSE.
- 8 Στην παρούσα διαδικασία, το Stichting Brein ζητεί, εν συνόψει, (i) να αναγνωριστεί ότι η NSE προσβάλλει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα των κατόχων, των οποίων τα συμφέροντα εκπροσωπεί το Stichting Brein, (ii) να αναγνωριστεί ότι η NSE ευθύνεται για τις ζημίες που προκλήθηκαν λόγω των διαπραχθεισών παραβάσεων και (iii) να εκδοθεί διαταγή μόνο ως προς τα binaries και με αντικείμενο την άρση της παραβάσεως και παράλειψή της στο μέλλον. Τα αιτήματα του Stichting Brein βασίζονται στο σκεπτικό ότι η NSE προσβάλλει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα των δικαιούχων που αυτό εκπροσωπεί, καθώς και ότι, κατά τα λοιπά, ενεργεί παράνομα διαθέτοντας σύστημα τηλεφορτώσεως με σκοπό την επίτευξη εμπορικών κερδών, μέσω του οποίου αποθηκεύεται και διανέμεται μεγάλος όγκος προστατευόμενου περιεχομένου χωρίς αντίστοιχη άδεια για τον σκοπό αυτό.
- 9 Το Rechtbank Amsterdam έκανε δεκτό το αίτημα (i) και εξέδωσε τη διαταγή που αναφέρεται στο σημείο (iii). Το Rechtbank απέρριψε το αίτημα (ii), επειδή δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένο.
- 10 Με απόφαση του Gerechtshof Amsterdam (Εφετείου του Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) εξαφανίστηκε η απόφαση του Rechtbank και επιβλήθηκε στην NSE η υποχρέωση να κινήσει διαδικασία NTD στην περίπτωση που προέβαινε σε επανέναρξη της δραστηριότητάς της ως φορέας παροχής υπηρεσιών Usenet. Ως αιτιολογία, το Gerechtshof Amsterdam ανέφερε τα εξής:
- 11 Με τη διάθεση περιεχομένου προς όφελος των χρηστών μέσω των διακομιστών της, η NSE ασκεί δραστηριότητα που απευθύνεται σε νέο κοινό. Όσον αφορά τη μετάδοση μηνυμάτων αναρτημένων από τους ίδιους τους χρήστες της σε άλλους φορείς παροχής υπηρεσιών Usenet, η NSE θα μπορούσε να επικαλεστεί το άρθρο 6:196c, παράγραφος 1, του BW («mere conduit»/απλή μετάδοση). Στο πλαίσιο της αποθηκεύσεως στοιχείων στους εξυπηρετητές της κατά τη διάρκεια του χρόνου διατηρήσεως, η NSE έχει το προνόμιο της απαλλαγής από την ευθύνη

σύμφωνα με το άρθρο 6:196c, παράγραφος 4, του BW (hosting). Οι υπηρεσίες της NSE έχουν αμιγώς τεχνικό, αυτόματο και παθητικό χαρακτήρα. Η απαλλαγή από την ευθύνη κατά το άρθρο 6:196c, του BW συνεπάγεται επίσης ότι το πρόσωπο που δύναται να την επικαλεστεί δεν θα ευθύνεται για προσβολή δικαιωμάτων τρίτων απλώς και μόνον για τον λόγο ότι διευκόλυνε τρίτους να διαπράξουν παράβαση. Κατά συνέπεια, δεν τίθεται θέμα εκδόσεως αποφάσεως επί των αναγνωριστικών αιτημάτων του Stichting Brein. Τούτο θα προϋποθέτει ότι η NSE θα ευθυνόταν και η ίδια για παράβαση.

Η έκδοση διαταγής κατά της NSE δεν μπορεί να στηριχθεί σε ευθύνη της λόγω παραβάσεως. Ωστόσο, τούτο δεν αναιρεί το γεγονός ότι, ενόψει της ρυθμίσεως του άρθρου 6:196c, παράγραφος 5, του BW, είναι δυνατή η έκδοση διαταγής ή η επιβολή απαγορεύσεως. Η διαταγή άρσεως και παραλείψεως στο μέλλον που εξέδωσε το Rechtbank δεν αποτελεί ενδεδειγμένο μέτρο σε σχέση με τον ρόλο της NSE ως φορέα παροχής της υπηρεσίας μέσω της οποίας διαπράχθηκε η παράβαση· πρόκειται για περίπτωση η οποία είναι περισσότερο περίπλοκη από τον ρόλο του δράστη της παραβάσεως και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με άλλες μορφές διαταγών (απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ., C-324/09, EU:C:2011:474). Ειδικότερα, η διαταγή αυτή περιλαμβάνει γενική υποχρέωση της NSE προς εποπτεία των πληροφοριών που διαβιβάζονται και αποθηκεύονται μέσω της ίδιας, πράγμα που αντίκειται στο άρθρο 15, της οδηγίας 2000/31/EK. Πρόσφορο μέτρο θα ήταν μόνο η έκδοση διαταγής με σκοπό την κίνηση διαδικασίας NTD.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 12 Σύμφωνα με το Stichting Brein, η NSE προσέβαλε το αποκλειστικό δικαίωμα των εκπροσωπούμενων από αυτήν δημιουργών παρουσιάζοντας στο κοινό τα έργα τους, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK. Το Stichting Brein, στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, ισχυρίζεται ότι το Gerechtshof δεν έλαβε υπόψη ότι η NSE ασκούσε ενεργό ρόλο όσον αφορά τα μηνύματα που είχε αποθηκεύσει, υπό την έννοια ότι γνώριζε και ήλεγχε τα δεδομένα που είχαν αποθηκευτεί σε αυτήν. Συναφώς, επισημαίνει ότι η κρίση του Gerechtshof ότι οι υπηρεσίες της NSE είναι αμιγώς τεχνικές, αυτόματες και παθητικής φύσεως δεν ευσταθεί και, όσον αφορά τη διαπίστωση ότι η NSE προέβη σε πράξη με την οποία απευθύνεται σε νέο κοινό, δεν είναι επαρκώς (ευλόγως) αιτιολογημένη.
- 13 Το Stichting Brein θεωρεί επίσης ότι το Gerechtshof δεν έλαβε υπόψη ότι προκαλείται ζημία στην περίπτωση που φορέας παροχής υπηρεσιών, όπως η NSE, προβαίνει σε παρουσίαση στο κοινό (όπως παραδέχεται το Gerechtshof) και ότι η επίκληση του άρθρου 6:196c BW δεν αντίκειται στην έκδοση αποφάσεως επί αναγνωριστικών αιτημάτων ή διαταγής άρσεως και παραλείψεως στο μέλλον.
- 14 Η NSE υποστηρίζει την άποψη ότι, μέσω της πλατφόρμας παροχής υπηρεσιών Usenet, απλώς διέθετε τα υλικά μέσα για τη διευκόλυνση της παρουσιάσεως στο

κοινό, κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψεως 17 της οδηγίας 2001/29/EK, και, συνεπώς, δεν προέβη η ίδια σε παρουσίαση στο κοινό. Τούτο προκύπτει, εξάλλου, από τη διαπίστωση του Gerechtshof ότι οι υπηρεσίες της έχουν καθαρά τεχνικό, αυτόματο και παθητικό χαρακτήρα. Φρονεί ότι η κρίση του Gerechtshof κατά την οποία προέβαινε η ίδια σε παρουσίαση στο κοινό δεν ευσταθεί ή είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

- 15 Η NSE θεωρεί ότι δεν φέρει καμία ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 6:196c, παράγραφος 4, το BW (με το οποίο μεταφέρθηκε στο ολλανδικό δίκαιο το άρθρο 14 της οδηγίας 2000/31/EK).

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της παραπομπής

- 16 Είναι σαφές ότι οι δραστηριότητες της NSE αποτελούσαν διάθεση προστατευόμενων έργων στο κοινό χωρίς την άδεια των δικαιούχων, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, ορισμένα από τα δυαδικά αρχεία περιέχουν υλικό που προβάλλει τα δικαιώματά τους. Τίθεται το ζήτημα κατά πόσον η NSE προέβη σε παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, ιδίως παρέχοντας μια πλατφόρμα μέσω της οποίας οι χρήστες του Usenet μπορούσαν να εντοπίσουν και να τηλεφορτώσουν προστατευόμενα έργα μέσω της επισκοπήσεως των ομάδων συζητήσεων και/ή ενός μοναδικού αναγνωριστικού μηνύματος. Είναι επίσης αναγκαίο να διευκρινιστεί αν η συμπεριφορά της NSE αντίκειται στην εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK και, κατά συνέπεια, του άρθρου 6:196c, παράγραφος 4, του BW.
- 17 Η οδηγία 2001/29/EK δεν διευκρινίζει την έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό». Πρόκειται για αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 23 της οδηγίας αυτής. Ωστόσο, η απλή παροχή των υλικών μέσων για τη διευκόλυνση ή την πραγματοποίηση της παρουσιάσεως δεν αποτελεί αυτή καθαυτή παρουσίαση κατά την έννοια της οδηγίας 2001/29/EK (αιτιολογική σκέψη 27). Σύμφωνα με το Δικαστήριο, δεν συνιστά απλή παροχή των υλικών μέσων για τη διευκόλυνση ή την πραγματοποίηση της παρουσιάσεως η πώληση συσκευών αναγνώσεως πολυμέσων, στις οποίες έχει προηγουμένως εγκατασταθεί πρόσθετο λογισμικό που είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο και περιέχει υπερσυνδέσμους προς ελεύθερος προσβάσιμους στο κοινό ιστοτόπους, μέσω των οποίων παρέχεται στο κοινό πρόσβαση σε έργα προστατευόμενα από το δικαίωμα του δημιουργού, χωρίς την άδεια των δικαιούχων. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται παρουσίαση στο κοινό (απόφαση της 26ης Απριλίου 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300). Ακόμη και στην περίπτωση των φορέων εκμεταλλεύσεως της διαδικτυακής πλατφόρμας ανταλλαγής ταινιών The Pirate Bay δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό ότι απλώς «παρέχονται» τα υλικά μέσα για τη διευκόλυνση ή την πραγματοποίηση της παρουσιάσεως. Πράγματι, η πλατφόρμα αυτή καταλογοποιεί αρχεία torrent προκειμένου να διευκολύνει τους χρήστες της εν λόγω πλατφόρμας ανταλλαγής αρχείων να εντοπίζουν και να τηλεφορτώνουν

τα έργα που αντιστοιχούν στα εν λόγω αρχεία torrent. Οι φορείς εκμεταλλεύσεως του The Pirate Bay προβαίνουν σε παρουσίαση στο κοινό, δεδομένου ότι, μέσω του ευρετηρίου μεταδεδωμένων σχετικών με προστατευόμενα έργα και της παρεχόμενης μηχανής αναζήτησεως, παρέχουν στους χρήστες της πλατφόρμας τη δυνατότητα να εντοπίζουν και να ανταλλάσσουν τα έργα αυτά (απόφαση της 14ης Ιουνίου 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456).

- 18 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η απαλλαγή από την ευθύνη κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK καλύπτει μόνο τις περιπτώσεις στις οποίες η δραστηριότητα του παρέχοντος υπηρεσίες στο πλαίσιο της κοινωνίας της πληροφορίας έχει χαρακτήρα αμιγώς τεχνικό, αυτόματο και παθητικό, πράγμα που συνεπάγεται ότι ο εν λόγω φορέας παροχής υπηρεσιών δεν γνωρίζει ούτε ελέγχει τις πληροφορίες που αποθηκεύει ο χρήστης των υπηρεσιών του. Αντίθετα, η απαλλαγή δεν ισχύει όταν ένας φορέας παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας έχει ασκήσει ενεργό ρόλο.
- 19 Η οδηγία (ΕΕ) 2019/790 περιέχει μια νέα ρύθμιση σχετικά με την παρουσίαση στον κοινό όσον αφορά τις διαδικτυακές υπηρεσίες ανταλλαγής έργων ή άλλου υλικού που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο φορέας παροχής μιας τέτοιας υπηρεσίας ευθύνεται για μη σύννομες πράξεις παρουσιάσεως στο κοινό (άρθρο 17). Ωστόσο, δεν είναι σαφές εάν και σε ποιο βαθμό η ρύθμιση αυτή καθιερώνει νέο καθεστώς και πώς θα πρέπει να αξιολογηθεί στο πλαίσιο των διατάξεων που εφαρμόζονταν πριν από την έναρξη ισχύος της εν λόγω ρυθμίσεως.
- 20 Κατά την άποψη του Hoge Raad (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών), υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την απάντηση που πρέπει να δοθεί στο ερώτημα κατά πόσον η NSE προέβη σε παρουσίαση στο κοινό. Αφενός, το Gerechtshof κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι υπηρεσίες της NSE έχουν αμιγώς τεχνικό, αυτόματο και παθητικό χαρακτήρα. Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί να αποκλειστεί η περίπτωση να παρέχει η NSE απλώς τα υλικά μέσα κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψεως 27 της οδηγίας 2001/29/EK. Αφετέρου, δεν αμφισβητείται ότι οι δραστηριότητες της NSE αποτελούσαν διάθεση προστατευόμενων έργων στο κοινό χωρίς την άδεια των δικαιούχων. Στην πραγματικότητα, η NSE παρείχε στους χρήστες τη δυνατότητα να εντοπίζουν και να τηλεφορτώνουν προστατευόμενα έργα μέσω επισκόπησης των ομάδων συζητήσεων και/ή ενός ενιαίου αναγνωριστικού μηνύματος
- 21 Δεδομένου ότι ο όρος «παρουσίαση στο κοινό» πρέπει να ερμηνεύεται υπό ευρεία έννοια, δεν μπορεί να αποκλειστεί η περίπτωση να συνιστούν οι δραστηριότητες της NSE παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK. Το πρώτο ερώτημα αφορά αυτό το ζήτημα.
- 22 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, τίθεται το ερώτημα αν η διαπίστωση ότι η NSE προέβη σε παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK,

αντίκειται στην εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK. Το δεύτερο ερώτημα αφορά αυτό το ζήτημα.

- 23 Το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK μπορεί ενδεχομένως να περιορίσει την ευθύνη για υπηρεσίες φιλοξενίας, ανεξαρτήτως αν υφίσταται ή όχι παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK. Ωστόσο, στην περίπτωση που αναγνωριστεί ότι η NSE προέβη σε παρουσίαση στο κοινό, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι έχει ασκήσει ενεργό ρόλο ο οποίος εμποδίζει την επίκληση του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK.
- 24 Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα, τίθεται το ερώτημα αν η NSE, παρέχοντας τις υπηρεσίες της, έχει ασκήσει ενεργό ρόλο ο οποίος αντίκειται στην εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK με άλλον τρόπο. Το τρίτο ερώτημα αφορά αυτό το ζήτημα.
- 25 Εάν κριθεί ότι η NSE προέβη σε παρουσίαση στο κοινό και ταυτόχρονα επικαλείται απαλλαγή από την ευθύνη κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31/EK, πρέπει να απαντηθεί αν η NSE, ως δράστης παραβάσεως, μπορεί να υποχρεωθεί να άρει την παράβαση και να την παραλείψει στο μέλλον, ή να εκδοθεί διαφορετική απαγόρευση με περιεχόμενο ευρύτερο περιεχόμενο από τις δυνατότητες που προβλέπονται στο άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/31/EK. Το τέταρτο ερώτημα αφορά αυτό το ζήτημα.
- 26 Στην απόφαση L'Oréal κ.λπ. διευκρινίστηκε ότι η απευθυνόμενη σε παραβάτη διαταγή συνίσταται, κατά λογική ακολουθία, στην απαγόρευση να συνεχίσει την παράβαση, ενώ η κατάσταση του παρόχου της υπηρεσίας επ' αφορμή της οποίας διαπράττεται η παράβαση είναι περισσότερο πολύπλοκη και επιδέχεται άλλες μορφές διαταγών (σκέψη 129). Το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/31/EK προβλέπει ότι το άρθρο αυτό δεν θίγει τη δυνατότητα δικαστικής ή διοικητικής αρχής, σύμφωνα με τα νομικά συστήματα των κρατών μελών, να απαιτούν από τον φορέα παροχής υπηρεσιών να προβεί στην παύση ή στην πρόληψη παραβάσεως. Ωστόσο, το άρθρο 15 της οδηγίας 2000/31/EK, απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν στους φορείς παροχής υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 14, γενική υποχρέωση ελέγχου των πληροφοριών που αποθηκεύουν ή αναζητήσεως γεγονότων από τα οποία προκύπτει η ύπαρξη παράνομων δραστηριοτήτων.